

МАРИЯ ИЛИЕВА
ВЪВ ЦИКЪЛ ЗАТВОРЕНОСТ

chitanka.info

В безкрайните водовъртежи
мислите ми
        уморени птици
изтичат в сивотата на зениците
свити от презрение...
Подобно котка,
        гладна в сутрин
пред празната паничка.
В ръждивия канал на времето
изтича течността на мислите
зеленясала,
        разяждаща
                и кисела.

Истини.
Кому са нужни всички тези истини.
Край рухналите сгради на годините
паважът е покрит със лишеи
по които ситнят като призраци,
душите ялови родени.
Една след друга
падат
        клоните
                стари вестници
                        и капки на вини.

Дъжд.
Мъгли.
Сухи тръни — мокри
рано сутрин.
Сърцето тупка
бързо
        треморно
                и лудо...

Туп,
        луп...
                Туп,

луп...

Със тъмен ритъм бие
ударът — Живот!
Сърцето ми умира във мълчание.
Мълчание на многото очи,
мълчанието сутрин на сергиите
със подредени —
    моите мечти.
Денят провлачва стъпките ми бити,
напукани пети...
Сълзи,
    кърви,
        ранената ми същност.
в ливадите на моята тинтява
запазила на жеравите песните
сбогуване
изтръгнато във есен,
със жълтото поле.
На морните косачи смеховете
студените им стомни със водата
родила заедно с потта им,
плодовете на житата,
където песенно щурците
не радват цъфналите детелини.
И виждам, че Жената с косата
при мене идва,
аз я викам...
Жената ми е много близка.
Над сивите и строги сгради
небето се търкаля като питка
и слънцето рисува безпощадно
затворения кръг на моите мисли.
Кръгът,
е очертал чертите
на моята безполезност.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.